

Omførdighederne ret gode Grønder. Det ærede Medlem gav dernæst nogle statistiske Oplysninger, som naturligvis ere bekendte og have været tilgængelige for os Alle. Deraf drog han en Slutning, som det forekommer mig ikke var vel begrundet. Det ærede Medlem sagde, at af de mange Skibe, der gik i den lille Fart, som den kaldes, er det et overmaade lille Antal, der forlifer paa Kysten, men at den forholdsvis største Del af dem forlifer i aaben Sø. Jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem deraf, at det er Tilfældet, tør drage den Slutning, at der ikke er Anledning til at henlede Opmærksomheden paa Andet end blot paa de Skibe, der forlifer i aaben Sø. Det ærede Medlem maa vide, at der er mange Skibe, der forlifer paa Kysten, fordi de ikke kunne gaa i aaben Sø. Naar en Skipper mærker, at hans Skib er svagt og ubst for at forgaa i aaben Sø, frænder han naturligvis paa Kysten. Jeg ser ikke, hvorfor ikke de Tilfælde skulle tages med i Betragtning, naar Spørgsmaalet er om at træffe Foranstaltninger, der skulle være sikrende for den indre Fart. Jeg stal erkjende, at der har været afskillig Grund til at lempe Noget de Forholdsregler eller Bestemmelser, man tager for at sikre mod Uheld i den indre Fart, og at man bør paalægge den indre Fart saa saa Baand som muligt, men jeg tror ogsaa, at der i Lovforslaget selv er givet tilstrækkelig Anvisning til at tage alle de Hensyn til den paagjældende Fart, som Omstændighederne kræve. Medens jeg ikke i dette Dieblit med Bestemthed stal udtale mig om, hvorvidt man har truffet netop den rette Grønde for den indenrigste Fart, stal jeg dog sige, at det forekommer mig, at selv om man begrædser den paa den Maade, som det ærede Medlem har udtalt, vil der efter min Formening være nogen Grund til at holde Die med den indenrigste Fart. Ogsaa i en anden Henseende tror jeg, at det absolut vilde være rigtigt at have Die paa den indenrigste Fart, idet der vel neppe er Noget her tilstede, som kjender Forholdene, og oftere have hønt Leilighed til at se de Smaaskibe, som almindelig anvendes her, uden at han har gjort den Opdagelse, at de meget ofte ere i aldeles usvarlig Grad overlastede. Det ærede Medlem vilde nu i det Hele taget ikke have, at der maa tages Hensyn til den Fare for Menneskeliv, der kan være forbunden med Skibes Overlastning, saa jeg ser, at dette Argument for hans Bedkommende ikke har noget Værd; men jeg tror ialtsald, at der dog maatte er Andre, der ville tillægge det nogen Betydning. Det ærede Medlem gif dernæst over til statistiske Angivelser om de Søulykker, som ramme Skibe i den store, mere ubvidede Fart. Han drog deraf den Slutning, at det i Særdeleshed var Skibenes Tilstand, men ikke deres Overlastning, der foranledigede Søulykker. Det statistiske Materiale, det ærede Medlem havde til sin Raadighed, og som han selv er-

kjendte jo ikke var saa overordentlig stort, men det, som man efter Omstændighederne kunde have, forekommer mig dog ikke at være af den Betydning, at man deraf var istand til at drage saa bestemte Slutninger. At der forlifer mange Kulskebaade paa Kysten og det aabne Hav, er ingen Nyhed — dertil behøves der ingen statistiske Oplysninger — og at Grunden dertil er, at man i Almindelighed bruger gamle, udslibte Skibe dertil, er en Kjendsgjerning, som jeg tror, vi Alle ere paa det Rene med. Men naar det ærede Medlem deraf, at forholdsvis mange af disse Skibe forgaa, uden at han mener, at Belastningen er Skyld deri, drog den Slutning, at Belastningen i det Hele ikke har Noget at betyde, turde det være en temmelig dristig Forudsætning, at gaa ud fra, naar Spørgsmaalet er om at afværge Fare for Jorlis paa Søen. Jeg er tværtmod af den Formening, at Belastningen har ganske overordentlig meget at betyde, og min Mening i saa Henseende bestyrkes i en ikke ringe Grad ved, hvad det ærede Medlem selv omtalte senere, at man i England i dette Aar har fundet sig foranlediget til at supplere sin tidligere Lovgivning, der ikke var gammel — fra 1876 — med bestemte stærkere og strengere Regler end tidligere. Det viser jo tydelig, at man i England idetmindste tillægger Belastningen overordentlig Betydning, hvilket den efter min Mening ogsaa ganske vist fortjener. Der er intet Spørgsmaal om — det er Noget, der er udtalt i Kommissionens Betænkning og er almindelig anerkjendt — at en stor Del af de Søulykker, som foregaa, skyldes netop farlige og feilagtige Belastninger, og ikke mindst af Kornvarer og anden bevægelig Last, og det er et Punkt, hvorpaa man, naar man vil afværge Søulykker, maa have sin Opmærksomhed i en ganske særlig Grad henvendt. Det ærede Medlem mente, at Skibsførerne afgave Garanti med Hensyn til Belastningen, som var større ialtsald end den, de give, naar Spørgsmaalet var om Skibets egen Bestaffenhed; Hensyn til Rhederne kunde være hindrende og generende for Skibsføreren, naar han skulde angive, at Skibet ikke var tilstrækkelig stærkt, et Hensyn, som det ærede Medlem mente havde mindre Betydning, naar Spørgsmaalet var om Belastningen. Jeg kan ikke se det. En Rheder kan forlange, at Skipperen stal indtage saa stor en Last, at det vil være farligt at gaa ud med den, og det samme Hensyn, som gjør, at han ikke tør gjøre opmærksom paa, at Skibet er mindre stærkt, kan ligesaagodt bevirke, at han ikke tør gjøre Indsigelse mod, at Skibet er overlastet. Desforuden vil Siffringen i visse Tilfælde af Lastens Anbringelse medføre Befosninger, som Skipperen ogsaa kunde være tilbøielig til ikke at ville paaføre Rhederiet af Frygt for at blive mindre velset der. Med Hensyn til Dødslisten bemærkede det ærede Medlem, at man i Lovforslaget havde indskrænket